

குறுந்தொகைப் பாடல்களில் காலக் கோட்பாடு

ந. சுபா ^{அ, *}

^அ தமிழாய்வுத்துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620018, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Time Theory in Kurunthokai Songs

N. Subha ^{அ, *}

^அ Department of Tamil, Cauvery College for Women (Autonomous), Tiruchirappalli-620018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

Subha.tamil@cauverycollege.ac.in

Received: 12-06-2022

Revised: 13-08-2022

Accepted: 30-08-2022

Published: 21-11-2022

ABSTRACT

The events of life become literary records. No statement can be explained without pointing to at least one of the three periods of the past, present, and future. All the elements of the poem are special additions to the poem's specialty. In this way, the element of time helps to enhance the subtlety of the poem. The purpose of the term can be realized by understanding the way in which the elements of time are arranged. The Sangam literature deals with the various aspects and values of life, which are divided into Agatthinaï and Puratthinaï. Tolkappiyam defines the grammar of how Tamil verses should be arranged without breaking the tradition. In this article, it is examined with some evidence how the element of time, which the Tolkappiyar has shown as one of the elements of poetry, has been studied in the Korunthokai volumes. Finally, the element of time is an essential part of the verse, and the special additional style has been explained. The idea that it could be used as an extensive research field has also been put forward.

Keywords: Agatthinaï, Puratthinaï, Tolkappiyar, Tolkappiyam.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழின் பெருமையையும் தமிழரின் பெருமையையும் தரணிக்குப் பறைசாற்றும் அடையாளங்கள். தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலைக் காட்சிப்படுத்தும் பெட்டகங்கள். அவ்வரலாற்றுப் புதைபலகைகள் உலக இலக்கியங்களோடு ஒப்புநோக்கி உயர்ந்து நிற்கும் பெற்றியுடையன. அண்மைக்காலத்தில் தோன்றிய நவீனக் கோட்பாடுகள் பலவற்றிற்கான அடித்தளங்களை உள்ளடக்கிய ஆணிவேர்களாகத் திகழ்கின்றன. அவ்வகையில் சங்கப்புலவர்களின் சிந்தனை நீட்சி சமகாலத்தவர்க்கு ஆராய்ச்சிக்கான பல களங்களை அமைத்துத் தருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Chitra, 2017).

இலக்கிய உலகம் நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு இயங்குகிறது. நிகழ்வுகள் இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூவகையில் அடங்கும். வாழ்வியல் கூறுகளை நயம்படப் படைக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளன் தன் இலக்கியத்தில் காலங்களைக் கையாளும் தன்மைக்கேற்ப இவ்விலக்கியம் சிறப்புறுகின்றது. தொல்காப்பியரின் காலக் கோட்பாடு குறுந்தொகை இலக்கியத்திற்கு சிறப்பு சேர்க்குமாற்றைக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பியரின் காலக் கோட்பாடு

தொல்காப்பியர் மாத்திரை முதலான செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்தி நான்கனுள் ஒன்றாகக் காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ

யாத்த சீரே அடியாப் பெனாஅ

மரபே தூக்கே தொடைவகை எனாஅ

நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅ

திணையே கைகோள் கூற்றுவகை எனாஅ

கேட்போர் களனே காலவகை எனாஅ”

எனக் காலத்தை செய்யுள் உறுப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றார் (Shanmugam Pillai, 2005).

“இறப்பே நிகழ்வே எதிரது என்னும்

திறத்தியல் மறுங்கின் தெரிந்தனர் உள்ளப்

பொருள் நிகழ்வு உரைப்பது காலம் ஆகும்”

என்று இதனை விளக்கியும் உரைக்கின்றார். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலத்தினும் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி செய்யுளின் அமையுமாறு பாடப்பெறுவது செய்யுளில் அழகை மிகுவிக்க உதவும். ஒரு செய்யுளில் காலம் என்னும் உறுப்பு அமையும் விதத்தை உணர்வதன் மூலம் அப்பாடலின் நோக்கத்தையும் முழுமையான உணர்ச்சிப் பதிவுகளையும் நன்கு அறிய இயலும். இக்கூறு அகப்பாடல், புறப்பாடல் இரண்டிற்கும் பொருந்துவதாகும் (Swaminatha Iyer, 2009).

முக்காலம் காட்டல்

படுமரத்து மோசி கீரனாரின் தலைவி கூற்றாக அமைந்த பாடல் ஒன்று மூன்று காலங்களையும் வெளிப்படையாக உணர்த்தி நிற்கின்றது. தலைவனது வரவை உணர்த்திய பாணனுக்குச் செல்வம் பெருகுவதாக என்று வாழ்த்துகின்றாள்.

“நீகண் டனையோ கண்டார்க்கேட் டனையோ

ஒன்று தெளிய நசையின மொழிமோ

வெண்கோட் டியானை சோனை படியும்

பொன்மலி பாடலி பெறீஇயர்

யார்வாய்க் கேட்டனை காதலர் வரவே”

நீ கண்டனையோ? கேட்டனையோ? என வினாத் தொடுப்பது இறந்த காலத்தையும், ‘ஒன்று தெளிய நசையினம்’ விரும்புகின்றோம் என்பது நிகழ்காலத்தையும் ‘மொழிமோ’ என்பதும் ‘பெறீஇயர்’ என்பதும் எதிர்காலத்தையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது. முக்காலத்தையும் முன்னிறுத்தி இயற்றப்பட்டுள்ள இப்பாடல் தலைவியின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கி நிற்கின்றது. ஒளவையாரின் ‘அகவன் மகளே அகவன் மகளே’ என்னும் தோழியின் கூற்றாக அமைந்த பாடல் முக்காலத்தையும் உயர்த்தி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும் பாங்கைக் காட்டுகின்றது (Swaminatha Iyer, 2009).

செம்புலப் பெயனீராரின் ‘யாயும் யாயும் யாராகியரோ’ என்ற பாடலுள் முதலில் இறந்தகாலத்தை உணர்த்தி செம்புலப் பெயனீர் போல அன்புடை நெஞ்சம் கலந்தன என்னும் நிகழ்காலத்தைக் காட்டி

உன்னை விட்டு என்றும் நீங்கேன் என்னும் உய்த்துணர வைக்கும் கூற்றால் எதிர்காலத்தை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும்

பொருளீட்டத் தலைவன் பிரிந்த வழி ஆற்றாளாகிய தலைவி, நள்ளிரவில் யாவரும் துயிலவும் யான் துயின்றிலேன் என்று வருந்திக் கூறியது,

“நள்ளென் நன்றே யாமம் சொல்லவிந்
தினிதடங் கினரே மாக்கள் முனிவின்று
நனந்தலை உலகமும் துஞ்சும்
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே”

இனிது அடங்கினர் மாக்கள் என்பது இறந்த காலத்தையும் துஞ்சும் என்பதும் துஞ்சாதேனே என்பதும் நிகழ்காலத்தையும் உணர்த்துகின்றது (Swaminatha Iyer, 2009).

தலைவனின் பரத்தமையால் ஊடல் கொண்டாள் தலைவி. தோழியிடம் வாயில் வேண்டும் தலைவனுக்கு மறுமொழி பகர்கின்றாள் தோழி.

“வேம்பின் பைங்காய் எந்தோழி தரினே
தேம்புங் கட்டி என்றனீர் இனியே
பாரிபறம்பின் பனிச்சனைத் தெண்ணீர்
தைஇத் திங்கள் தண்ணிய தரினும்
வெய்ய உவர்க்கும் என்றனீர்
ஐய! அற்றால் அன்பின் பாலே”

களவுக் காலத்தில் தலைவி அளித்த வேம்பின் காய் வெல்லக்கட்டியாக இருந்தது என்பது இறந்தகாலத்தையும் இப்போதோ தை மாதத்தில் பாரியின் பறம்புச் சனை நீரும் வெம்மையாய் உவர்ப்பாய் உள்ளது என்பது நிகழ்காலத்தையும் உணர்த்திப் பாடலுக்கு நயம் சேர்க்கின்றது (Swaminatha Iyer, 2009).

இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும்

பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்து சென்ற காலத்தில் அவர் நம்மை நினைப்பாரோ நினையாரோ என்று கருதிக் கவலையுற்ற தலைவியை நோக்கித் தோழிக் கூறியது,

“உள்ளார் கொல்லோ தோழி கள்வர்
பொன்புனை பகழி செப்பம் கொண்டார்
உகிர்நுதி புரட்டும் ஓசை போலச்
செங்காற் பல்லி தன்றுணை பயிரும்
அங்காற் கள்ளியங் காடிற்றதோரே”

அவர் சென்ற பாலை நிலத்தில் ஆண் பல்லி பெண் பல்லியை அழைத்தலைக் கேட்டு நின்னை நினைந்து மீண்டு வருவார் என்று கூறி ஆற்றுவித்த பாடலில் ‘உள்ளார் கொல்லோ?’ என்பது எதிர்காலத்தையும், ‘கள்ளியங் காடிற்றதோரே’ என்பது இறந்தகாலத்தையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

குறுந்தொகையில் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் இரண்டும் இடம்பெறும் பாடல்கள் குறைவாகவே அமைந்துள்ளன (Swaminatha Iyer, 2009).

நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும்

தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த ஞான்று அவன் வராமை குறித்துத் தோழி வருந்துகிறாள். அவளுக்குத் தலைவி என் துன்பம் அறியாது துயிலும் இவ்வூரின் திறத்து யான் என் செய்வேன் என்று சினந்து கூறுகிறாள்.

“முட்டு வேன்கொல் தாக்கு வேன்கொல்

ஓரேன் யானுமோர் பெற்றி மேலிட்டு

ஆஅ ஒல்லெனக் கூவு வேன்கொல்

அலமரல் அசைவளி அலைப்பவென்

உயவுநோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே”

உயவுநோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே என்பது நிகழ்காலத்தையும் முட்டுவேன்கொல், தாக்குவேன்கொல், கூவுவென்கொல் என்ற தலைவியின் உணர்ச்சித் ததும்பிய கூற்றுகள் தன்னிலை யாது என அறியாத எதிர்கால மனநிலையையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது (Swaminatha Iyer, 2009).

“இம்மை மாறி மறுமையாயினும்

நீயா கியரென் கணவனை

யானா கியர்நின் நெஞ்சநேர் பவளே”

என்ற பாடலுள் இம்மை, மறுமை என்னும் சொற்களும் உட்பொருளும் காலம் காட்டி நிற்கின்றன (Swaminatha Iyer, 2009). இது ஒரு தலைவியின் உறுதிப்பாடு. தலைவியின் பெரும் பரத்தன் இந்தத்துறையில் மிக எளியவன் என்பதற்காகத் தமிழ்ப் பெண் நெஞ்சு மாறாள். இல்லறம் துறவாள். இவ்வாழ்க்கையை ஆடாது அசையாது நிலைகாக்கும் தூண் போல்பவள் பெண் என்பது தமிழியம். இவ்வாறு சொல்லாலன்றிப் பொருளால் காலத்தை உய்த்துணர வைக்கும் பாடல்கள் பலவும் உள்ளன (Manickam, 2005).

இறந்தகாலம்

ஒளவையார் ஒரு பாடலில் இறந்தகாலம் மட்டும் அமையப் பாடியுள்ளார். பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து திரும்பி வந்த தலைமகனிடம் தோழி, பிரிவுக்காலத்தில் எம்மை நினைத்தீரோ? என்று கேட்கின்றாள். அவளிடம் தலைவன் உயர்ந்த மரத்தினது கிளையைத் தொட்டுப் பெருகும் மிக்க வெள்ளம் பிறகு கையால் இரைத்துண்ணும் அளவிற்கு சிறுகிச் சென்று அற்றது போல வெள்ளத்தைப் போன்ற அவ்வளவு பெரிய காமநோய் இங்கே யான் வருதலால் முடிவடையும்படி யான் ஆழ்ந்து எண்ணினேன் அல்லனோ. அங்ஙனம் நினைவு கூர்ந்து என்நினைவு நிறைவேறுவதற்கு மாறாக இருக்கும் உலகத்து இயல்பை எண்ணி மயங்கினேன் அல்லேனோ” என்று கூறுகின்றாள் (Raasaram, 2012).

இப்பாடலில் தலைவன் பிரிவு காலத்தில் அடைந்த துன்பம் வெளிப்பட பாடப்பட்டுள்ளது. இங்கு இறந்தகால நிகழ்வை மட்டும் சுட்டி தன் அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றான் தலைவன்.

“கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது

நல்லான் தீம்பால் நிலத்துக் காஅங்

கெனக்கும் ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது

பசலை யுணீஇயர் வேண்டும்

திதலை அல்குல் என் மாமைக் கவினே”

என்ற பாடலில் உண்ணாது, படாது, நிலத்துக்காங்கு எனக்கும் ஆகாது, என்னைக்கும் உதவாது என்று உவமையுடன் அனைத்து அழகு நலன்களும் பசலை படர்ந்து வீணாவதை விளக்குகின்றாள். இங்கே எல்லாச் சொற்களும் இறந்தகாலம் குறிப்பனவாகவே அமைகின்றன (Swaminatha Iyer, 2009).

நிகழ்காலம்

பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்ததாக அமைந்த பாடல் ஒன்று முற்றிலும் நிகழ்காலத்தை மட்டும் காட்டி நிற்கின்றது.

“நோமென் நெஞ்சே நோமென் நெஞ்சே

இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி

அமைதற்கு அமைந்தநம் காதலர்

அமைவிலர் ஆகுதல் நோமென் நெஞ்சே”

நோமென் நெஞ்சே என்னும் சொற்றொடர் மும்முறை வந்தும் கண்ணீர் தாங்கி என்னும் சொற்றொடர் ஒரு முறை வந்தும் தலைவியின் தீராத்துயரை கண்முன் வைக்கின்றன (Swaminatha Iyer, 2009).

பருவம் வந்தும் தலைவன் வரவு நிகழாமை அறிந்த தோழி தன்னுள்ளே வருந்தினாள். இதைக்குறிப்பால் உணர்ந்த தலைவி கானம், வருங்காலம் காட்டிற்றாயினும் யான் இது கார்காலம் என்று தேறேன். அவர் பொய் கூறார் என்று உறுதிபட காலத்தை முன் நிறுத்தி தன் அன்பினைக் காட்டுகின்றாள்.

“வண்டுபட ததைந்த கொடியிணர் இடையிடுபு

பொன்செய் புனையின் கட்டிய மகளிர்

கதுப்பிற் தோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றை

கானங் காரெனக் கூறினும்

யானோ தேறேன் அவர் பொய்வழங்கலரே”

கூறினும் என்ற சொல் நேரிடையாக நிகழ்காலத்தையும் தேறேன் வழங்கலரே என்ற சொற்கள் பொருண்மையால் நிகழ்காலத்தையும் காட்டி நிற்கின்றன (Swaminatha Iyer, 2009).

எதிர்காலம்

தலைமகள் தன்னுடன் வருவதற்கு உடன்பட்டதை உணர்ந்த தலைவன் பாலைநிலத்தின் கொடுமையைக் கூறி அதில் நடக்க இயலாத தலைவியது மென்மையைக் கருதிச் செலவு அழுங்கினாள். நும்மோடு வரின் தலைவிக்குப் பாலையும் இனியதாகும் என்று கூறி செலவு உடன்படச் செய்கின்றாள் தோழி.

“முளிசினை பிளக்கு முன்பின் மையின்

யானை கைமடித் துயவும்

கானமும் இனியவாம் நும்மோடு வரினே”

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் தலைவியின் நாணத்தை நீக்குதற் பொருட்டுப் பாடிய கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்னும் பாடல் எதிர்காலத்தை மட்டும் உணர்த்தி நிற்கின்றது (Swaminatha Iyer, 2009).

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி

காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ?
 பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியல்
 செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
 நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே"

மொழிமோ, உளவோ, நீயறியும் பூவே என்னும் சொற்கள் எதிர்காலத்தை மட்டும் உணர்த்தி நிற்கின்றன (Swaminatha Iyer, 2009).

முடிவுரை

தொல்காப்பியர் கூறிய செய்யுள் உறுப்பாகிய காலம் என்னும் உறுப்பினைக் காணாங்கால் அது பல இடங்களில் வெளிப்படையாகவும் சில இடங்களில் உய்த்துணருமாறும் வரும் பாங்கினை அறிய இயலுகின்றது. காலம் என்னும் உறுப்பே ஒரு பாடல் சிறப்புறுவதற்கும் புலவர்கள் தாங்கள் கருதிய பொருளை நுட்பமாக உணர்த்துவதற்கும் பயன்பட்டமை புலனாகின்றது. குறுந்தொகைப் பாடல்களுள் சான்றாகச் சில பாடல்கள் மட்டுமே இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. விரிவான ஆராய்ச்சிக் களமாக எடுத்து ஆராய்வதற்கும் காலம் என்னும் உறுப்பு இடமளிக்கின்றது.

References

- Chitra, C. (2017) Kotpadu Nokkil Sanga Ilakkiyam, Pradak Print, Coimbatore, India.
 Manickam, V.S. (2005) Tamil Kadhal, Meiyappan Pathippagam, Chidambaram, India.
 Raasaram, S. (2012) Sanga Ilakkiyathil Karuthiyal Valam, Rajaa Veeliyeedu, Tiruchy, India.
 Shanmugam Pillai, M. (2005) Tholkkapiyam Porulathigaram, Mulai niliyam, Chennai, India.
 Swaminatha Iyer, U.Ve. (2009) Kurunthogai moolamum uraiyum, U.V.SA., Library, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License